

Védellezzük az ifjúságot.

A Feministák Egyesületének közgyűlésén előadta:

Szegvári Sándorné.

Az egyoldalú férfiuralom kétféle morált állapított meg a nemekre nézve: kényelmes, kiváltságos morált az uralgó férfinem számára, a kegyetlenségig szigorú erkölcs-kódexei: az asszonyoknak.

Ez a kétféle morál nemcsak a nemi életre vonatkozik, hanem egyebütt is nyilvánul. A nő legyen alázatos, engedelmes, igénytelen és mindenekelőtt egészen természetes, hogy ugyanazon teljesítményért a fizetésnek felével elégedjék meg, melyet a férfi kap.

A fajra és az egyén családi életére azonban legveszelebbes következményekkel a nemi élet terén járt a kettős morál, mert itt a férfi majdnem teljes felelőtlenséget biztosított magának, a nőt pedig valóságos rabszolgájává nyűgözte le. Hogy a nemi kérdés mily óriás jelentőségű a faj életére nézve, azt csakis akkor tudjuk mérlegelni, ha visszapillantunk az emberi faj eddigi történetére. A nagy, kifinomodott civilizációk, amelyek eddig léteztek, egytől-egyig mind a kettős morál következtében beállott degenerációba pusztultak bele, vagy vannak a jelenkorban pusztulófélben.

A két év óta pusztító világháború a kettős morál okozta bajokat nagy arányban fokozta. Remélem, hogy ezt az igazságot kimondani egy feministának is szabad.

Tudom és vallom, hogy mind a nemzetek, mind a nemek életének egészséges és természetes utakra terelése csak akkor lesz lehetséges, ha a társadalom nem fog többé nemi alapon állni, mint most, hanem emberi alapon; ha majd a kultúrvilág asszonyai minden tekintetben egyenjogú társai lesznek a férfiaknak. Mindamellet mindig kötelességünknek tartottuk, hogy erélyesen küzdjünk a kettős morál legveszedelmesebb kinövésai és igazságtalanságai ellen. Ezt a küzdelmet szolgálja a F. E. közgyűlésén tett két indítványom* is, amelyeket a következőkben kívánok indokolni:

A háború következtében nagyon megnövekedett a veszélyezettett gyermekek száma. Eddig ötvenezer hadi árvát számoltak össze, a tényleges szám sokkal nagyobb lesz és a háború minden napja egy új sereggel növeszti azoknak a szerencsétlen gyermekeknek számát, akik elvesztették egyik vagy egyetlen támaszukat, fentartójukat, nevelőjüket, édes apjukat.

A főkapitányság 1914. évi jelentése a következő statisztikát hozza a gyermekbíróság elé állított leányokról: 805 kislány között 421 már meg volt rontva, 227 titkos prostitúcióval vádolva, 120 volt köztük nemi beteg. Ezek a számok azóta tetemesen emelkedtek. A szociális mentő munka e téren meddő fog maradni, ha a fejletlen és serdülő gyermekek testi és lelki megrontóit a törvény nem vonja kellő mértékben felelősségre.

A 14 éves korhatár abszurd voltát házassági törvényünk is bizonyítja. Az 1894. XXXI. tj.-c. 7. paragrafusa szerint a nő 16-ik évének betöltése előtt még szülői beleegyezéssel sem léphet házasságra. A 24 éven aluli kiskorú leány házasságához törvényes képviselőjének beleegyezése szükséges. Ha tehát a törvényes házasság korhatár tekintetében ilyen feltételekhez van kötve, akkor jogos a kö-

vetelésünk, hogy a 18 éven aluli, a legtöbb esetben testileg is még csak serdülőlében levő leányt ne lehessen büntet lenül megrontani.

Akik ezekkel a problémákkal foglalkoznak, tudják, hogy a prostituáltak mily nagy hányada kerül ki az ilyen zsenge korban megrontott leányok közül. Társadalmunk felfogása ret tenetes módon ránehezedik ezeknek a szerencsétlen gyermekeknek fejletlen erkölcsi öntudatára és bizony igen sok esetben menthetlenül elnyomja azt. A leánykák nagy része nem menthető meg többé a normális életnek és munkának. Ezért indítványozom, hogy a leányok védelmi korát a bűn tetőtörvénykönyv módosításával emeljék fel 18 évre és így büntetőjogi felelősség terhelje a csábító férfit.

Mint minden háború, úgy a most folyó háború is szá porította a nemi megbetegedések számát. Azt hiszem, szük ségtelen magyaráznom, hogy mekkora veszedelmet jelent ez a fajra, a családra, az egyénekre nézve. Mennyi új nyo morúságot, szenvedést, letörést, fajpusztulást! Csak azt kí vánom kiemelni, hogy a nőre nézve sokkal súlyosabbak a következmények, mint a férfira. A betegségek a nőnél nehezebben gyógyíthatók, egy részük sokkal veszesebb körül ményekkel jár nála, mint a férfiaknál. A gyermekek dege nerációja is érzékenyebben sújtja az asszonyt, mint a férfit.

A házasságban szerzett nemi baj a legnagyobb sérel mek egyike, mert azt a részt éri, mely monogámiában él. A házasságok számát az orvosi bizonyítvány követelése nem fogja apasztani, mert ma ezek a bajok nem gyó gyíthatatlanok: fel fogja ébreszteni a férfiak lelkiismeretét és arra fogja ösztökélni az embereket, hogy idejekorán gyógyíttassák magukat. A születések számát pedig csak emelni fogja, még pedig a kívánatos születéseket. N e i s s e r t a nár szerint a terméketlen házasságok ötven százalékában nemi b e t e g s é g e k okozták a s t e - r i l i t á s t. A vizsgálat nem lehet sem megszegyenítő, sem demoralizáló, mert mindenkit kivétel nélkül kötelez, még pedig csak a törvényes, monogámikus frigy küszöbén. De a múltra nézve sem jelent meggyanusítást, mert ártatlan utón is lehet ilyen bajt szerezni.

Nagyon jól tudom, hogy ezzel a rendszabállyal nem lehet minden bajtól megóvni sem az egyéneket a házasság- ban, sem a jövő generációt. A betegségek egy részét bizo nyos lappangó stádiumban még az orvos sem tudja megállá pítani. És sajnos, a házasságon kívüli monogámiát ez a törvény semmiképen sem védené meg. Ha csak azt nem vesszük tekintetbe, hogy általában felriasztaná az embe reket lelkiismeretlenségükből és hanyagságukból. A házasságban született gyermekek száma pedig még Magyarorszá gon is 90 százalék, tehát a születések túlnyomó többsége.

Szilárd meggyőződése, hogy alapos javulás e téren csak a kultúrvilág asszonyainak politikai érvényesülésétől várható és minden téren felszabadulásától. Mert nemcsak a törvényhozásokat, a közvéleményt, a közfelfogást kell itt átgyúrni. De minthogy semmiféle téren sem vagyunk hivei a »Verelendungsteoriának«, igyekeznünk kell, fáradha tatlanul kell dolgoznunk, hogy megmentsük azt, ami a je lenlegi körülmények között is megmenthető.

Ezért indítványozom, hogy a házasság előtt bemutatandó okiratok sorába vegye föl a törvény az orvosi bizonyítványt is arról, hogy a házasodó fél nem szenved fertőző nemi betegségben

* L. a közgyűlési tudósítást.